Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Cena 50 groszy

ORZECZNICTWO BUCHALTERYJNO-PODATKOWE

TYGODNIK

Prenumerata kwartalna 4 zł. 50 gr.
wraz z przesyłką pocztową
Konto P. K. O. Nr. 22.308
Administracja: Księgarnia Prawnicza
Warszawa, Senatorska 8

REDAKTOR
Dr EMANUEL ISERZON
Adwokat

Nr 20 (66) Warszawa, 14 maja 1938 r. Rok III

TREŚĆ:

A. WEBER
Adwokat

MAŁA REFORMA PODATKOWA

w brzmieniu ostatecznym *)

(dokończenie)

III. Ustawa o opłatach rejestracyjnych

Mimo ostrej krytyki, jakiej poddano świadectwa przemysłowe nawet w uzasadnieniu rządowym do ustawy o podatku obrotowym (ob. OBP, br. str. 266), zostały one utrzymane w zmienionej postaci przez uchwalenie ustawy o opłatach rejestracyjnych.

*) Na podstawie materiałów sejmowych i senackich. Ob. OBP, rb. nr 15 i 17.

Celem „opłat rejestracyjnych” jest zachowanie dla instytucyj samorządu terytorialnego i zawodowego funduszów, dotychczas przez nie czerpanych z dodatków do cen świadectw przemysłowych. Dzięki jednak rezygnacji Skarbu Państwa z dochodów ze świadectw przemysłowych umożliwione zostało *znaczne obniżenie cen* kart rejestracyjnych. Znakomicie *uproszczona została taryfa*, określająca kategorie przedsiębiorstw i ceny kart.

W przekonaniu Rządu (nie spotkało się ono zresztą w izbach ustawodawczych z jednomyślną aprobatą), wskutek powyższych zmian opłaty rejestracyjne będą *wolne od wad*, które czyniły świadectwa przemysłowe tak niepopularnym ciężarem podatkowym. W uzasadnieniu do ustawy o podatku obrotowym czytamy: „Względna wartość świadectw przemysłowych polega na tym, że mają one w decydującej mierze charakter podatku, do którego ogół płatników przywykł i który wprawdzie jest szczególnie dotkliwy w zastosowaniu do wszelkich zmian w przedsiębiorczej działalności, ale jest stosunkowo łatwo znoszony w przypadkach uiszczania niewielkich... i nie ulegających zmianom opłat”.

Warunki powstania obowiązku podatkowego nie uległy zmianie. Kartę rejestracyjną należy nabyć *na każdy* należący do przedsiębiorstwa zarobkowego *oddzielny zakład*, na *każdy oddzielny skład*, na *każde przedsiębiorstwo zarobkowe*, wykonywane bez utrzymania zakładów, oraz na *zajęcia osobiste*, wymienione w taryfie (te same co i obecnie).

Taryfa, stanowiąca załącznik do ustawy, dzieli się na trzy części. W pierwszej — wymienione są wymagające wykupienia kart rejestracyjnych zajęcia przemysłowe, wykonywane bez utrzymywania oddzielnych biur i bez pomocników handlowych; druga — zawiera podział miejscowości na 4 klasy (I klasa — Warszawa, II klasa — Białystok, Bydgoszcz, Chorzów, Częstochowa, Gdynia. Katowice, Kraków, Lublin, Lwów, Łódź, Poznań, Sosnowiec i Wilno, III klasa — pozostałe gminy miejskie, IV klasa — wszystkie gminy wiejskie): w czwartej części taryfy są podane ceny kart rejestracyjnych.

Dla zakładów handlowych oraz przedsiębiorstw handlowych, nie utrzymujących zakładów, ceny zostały ustalone jak następuje (w zależności od klasy miejscowości):

a) dla kupców rejestrowych, prócz spółdzielni — od 300 zł. do 150 zł.

b) dla spółdzielni, prócz kredytowych, i kupców rejestrowych. których obrót nie przekracza 100.000 zł. w stosunku rocznym — od 150 zł. do 15 zł.

c) dla spółdzielni kredytowych i innych przedsiębiorstw — od 30 zł. do 10 zł.

Opłaty dla zakładów przemysłowych i rzemieślniczych wynosić będą:

a) dla kupców rejestrowych — 300 zł.,

b) dla spółdzielni i kupców rejestrowych, których obrót roczny nie przekracza 100.000 zł. — od 150 zł. do 15 zł.,

c) dla pozostałych — od 25 zł. do 7 zł.

W ramach powyższego podziału ceny kart zależą, jak zaznaczyliśmy, jedynie od klasy miejscowości. Taryfa nie zna bowiem dalej idącego zróżniczkowania przedsiębiorstw.

Utrzymany został *system samoopodatkowania*, polegający na tym, że płatnik, wykupując *(w ciągu miesiąca stycznia)* kartę rejestracyjną, sam określa, do jakiej kategorii należy jego zakład lub zajęcie.

Sankcje karne zostały ustalone w wysokości 5-krotnej ceny karty, której nie wykupiono, względnie 2-krotnej różnicy między ceną karty, którą należało wykupić, a ceną, zapłaconą przez podatnika. *Orzecznictwo karne* należeć będzie do przełożonych właściwych związków samorządu terytorialnego. Obwiniony ma prawo żądania skierowania sprawy na drogę sądową.

Ustawa o opłatach rejestracyjnych *obowiązywać będzie od 1 stycznia 1940 r.* Jednakże *już w 1939 r. zasadnicza cena* świadectw przemysłowych, pobrana według dziś obowiązującej ustawy o pod. przem., *zaliczona będzie na poczet podatku obrotowego za r. 1939.*

USTAWA O ULGACH INWESTYCYJNYCH

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

(Dz. U. R. P. Nr 26 z 1938 r., poz. 224)

(ciąg dalszy)

Rozdział VII.

Ulgi dla nowowznoszonych budowli oraz dla niektórych inwestycji w budynkach istniejących.

Art. 24. (1) Nowowznoszone budowle oraz części dobudowane zwalnia się na okres dziesięcioletni, od dnia chociażby tylko częściowego ich użytkowania:

1) od podatków: od nieruchomości lub budynkowych, pobieranych na rzecz Państwa i związków samorządowych;

2) od wszelkiego rodzaju danin publicznych, dla których podstawą wymiaru są podatki: od nieruchomości lub budynkowe, z wyjątkiem opłat i dopłat, przewidzianych w art. 19 i 23 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr 6, poz. 32) oraz w art. 6 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 204),

— jeżeli budowa lub dobudowa zostanie wykończona do końca roku 1942.

(2) Dla nowowznoszonych budowli oraz części dobudowanych, zawierających lokale mieszkalne nie większe niż trzyizbowe, przewidziany w ust. (1) okres dziesięcioletni przedłuża się do lat piętnastu, jednakże tylko w stosunku do przychodu z lokali mieszkalnych.

(3) W stosunku do budowli, położonych w granicach administracyjnych miasta Gdyni, przedłuża się przewidziany w ustępach poprzedzających dziesięcioletni okres zwolnienia od podatku od nieruchomości lub od podatków budynkowych do lat 15, a okres piętnastoletni do 25. Przepisu powyższego nie stosuje się podatków, pobieranych na rzecz miasta Gdyni.

(4) Lokale w budowlach, określonych w ust. (1), wolne są od podatku od lokali przez lat 10, zaś lokale, określone w ust. (2) przez lat 15, od dnia chociażby tylko częściowego użytkowania tych budowli.

Art. 25. (1) Osobom fizycznym, które do końca 1942 r. wybudują domy mieszkalne lub garaże, służy prawo potrącenia z dochodu, podlegającego podatkowi dochodowemu (dział I i II), sum zużytych na budowę, z wyłączeniem pożyczek udzielonych przez Państwowy Fundusz Budowlany, jednak nie więcej niż zł. 15.000 na pierwszy lokal mieszkalny i zł 5.000 na każdy następny lokal mieszkalny. Dla m. st. Warszawy kwoty powyższe określa się na zł 20 000 i zl 7.000. Koszt budowy garażu ulega potrąceniu w całości.

(2) Prawo, określone w ust. (1), służy osobom prawnym wyłącznie dla jedno i dwuizbowych mieszkań.

(3) Na obszarze Centralnego Okręgu Przemysłowego oraz miasta Gdyni prawo określone w ust. (1) i (2) służy osobom, w tych ustępach wymienionym, bez ograniczeń co do wysokości dopuszczalnych do potrącenia kosztów budowy i co do ilości izb w poszczególnych lokalach mieszkalnych.

(4) Właścicielom domów, zarówno osobom fizycznym, jak i prawnym, którzy przeprowadzą w okresie do r. 1942 w istniejących budowlach kanalizacje lub wodociągi, służy prawo potrącenia z ogólnego dochodu, podlegającego podatkowi dochodowemu (dział I) sum wydatkowanych na ten cel z wyłączeniem pożyczek, udzielonych przez Państwowy Fundusz Budowlany.

(5) Potrącenie, przewidziane w ustępach poprzedzających — jeżeli chodzi o dochód, podlegający opodatkowaniu według działu I ustawy o podatku dochodowym — będzie dokonane z dochodu roku operacyjnego, w którym sumy zużyte na budowę lub inwestycje wskazane w ust. (4) wydatkowano. Jeżeli suma, ulegająca potrąceniu stosownie do ustępów poprzedzających, przewyższa ten dochód, nadwyżka będzie potrącona z dochodu następnych 4 lat. Potrącenie przewidziane w ust. (1), (3) i (4) — jeżeli chodzi o wynagrodzenia podlegające opodatkowaniu według działu II ustawy o podatku dochodowym — będzie dokonane od wynagrodzeń otrzymanych w roku, w którym sumy zużyte na budowę lub na inwestycje wskazane w ust. (4) wydatkowano. Jeżeli suma, ulegająca potrąceniu stosownie do ust. (1), (3) i (4), przewyższa wspomniane wynagrodzenia, nadwyżka będzie potrącona od wynagrodzeń, otrzymanych w ciągu następnych 4 lat.

(6) Prawo potrącenia służy osobom, wymienionym w ustępach poprzedzających, również wówczas, gdy wybudowane przez nie domy przejdą na własność osób trzecich.

(7) Pozostały po potrąceniu dochód podlega opodatkowaniu według tej stopy procentowej, jaka będzie właściwa dla osiągniętego dochodu bez potrąceń przewidzianych w ustępach poprzedzających.

(8) Przepisy ust. (1), (2) i (3) nie naruszają prawa płatników do potrąceń, przewidzianych w art. 6 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6), z tytułu zużycia budynków, określonych w powyższych ustępach.

(9) Przepisy ust. (1), (3) oraz (5)—(7) stosuje się odpowiednio do osób fizycznych, które są członkami spółdzielni mieszkaniowych lub mieszkaniowo-budowlanych, z tą jednak różnicą, że każda z tych osób może s bie potrącić z ogólnego dochodu, podlegającego podatkowi dochodowemu (Dział I i II) tytułem kosztów budowy każdego lokalu mieszkalnego, najwyżej zł 5.000, a w m. st. Warszawie 7.000 zł.

(10) Jeżeli nowowzniesiony budynek jest przeznaczony tylko częściowo na cele mieszkalne lub garaże, potrąca się jedynie taką część sum zużytych na budowę, jaka odpowiada stosunkowi kubatury użytkowej części mieszkalnej lub przeznaczonej na garaże, do kubatury użytkowej całego budynku.

Art. 26. (1) Prawo, określone w art. 25, służy również osobom, pobierającym wynagrodzenia, podlegające specjalnemu podatkowi od wynagrodzeń wypłacanych z

funduszów publicznych, przy czym stosuje się odpowiednio przepisy powyższego artykułu z następującymi zmianami.

1) przy ustalaniu sumy podatku, przypadającej do zwrotu osobom, pobierającym wynagrodzenia obciążone wyłącznie podatkiem specjalnym, łączy się w jedną ogólną sumę, z jednej strony wynagrodzenia otrzymane w ciągu roku, z drugiej — potrącony od tych wynagrodzeń podatek i ustala się stosunek procentowy ogólnej sumy potrąconego podatku do ogólnej sumy wynagrcdzeń; przypadającą do zwrotu kwotę podatku oblicza się przy zastosowaniu do sumy, podlegającej potrąceniu, stopy procentowej. ustalonej stosownie do zdania poprzedzającego;

2) osobom, pobierającym różne wynagrodzenie, z których jedne podlegają tylko podatkowi dochodowemu, inne tylko podatkowi specjalnemu, bądź też, które podlegają równocześnie i podatkowi dochodowemu i podatkowi specjalnemu, służy prawo do ulg w obu podatkach. Jednakże koszty budowy potrącone raz w całości z wynagrodzeń, podlegających tylko podatkowi dochodowemu, nie mogą być po raz drugi potrącone z wynagrodzeń, podlegających tylko podatkowi specjalnemu (oraz odwrotnie), jeżeli te wynagrodzenia zostały otrzymane w tym samym roku; przy ustalaniu sumy podatku dochodowego, przypadającej do zwrotu, stosuje się przepisy art. 25, zaś przy ustalaniu przypadającej do zwrotu sumy podatku specjalnego stosuje się odpowiednio przepisy zawarte w pkt 1).

(2) W przypadku, gdy ulga dotyczy podatku specjalnego, pobieranego na rzecz osób prawnych, wymienionych w art. 2 st. (1) pkt 3) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 503) w brzmieniu ustawy z dnia 30 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 187), osoby te zwracają podatek na zarządzenie właściwego urzędu skarbowego.

(3) Ulga w specjalnym podatku od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych, przewidziana w ustępach poprzedzających, służy osobom, które budowę domów mieszkalnych lub garaży ukończą po dniu ogłoszenia ustawy niniejszej, bez względu na termin rozpoczęcia budowy.

Art. 27. Dochody, płynące z nowowznoszonych domów mieszkalnych w gminach miejskich, a składających się wyłącznie z lokali nie większych niż dwuizbowych, są wolne od podatku dochodowego do końca dziesiątego roku podatkowego od chwili ukończenia budowy, jeżeli budowa tych domów zostanie wykończona do końca roku 1942. Jeżeli nowowzniesiony dom składa się również z innych lokali niż mieszkalne, wówczas jest wolny od podatku dochód z domu w takiej części, jaka odpowiada proporcjonalnie przychodowi z lokali mieszkalnych w stosunku do przychodu z całego domu.

Art. 28. Dobudowy, na skutek których powstają nowe lokale mieszkalne, traktuje się celem zastosowania ulg w podatku dochodowym na równi z budową nowych domów

Art. 29. Za lokale jednoizbowe w rozumieniu rozdziału niniejszego uważa się lokale, składające się z kuchni, stanowiącej zarazem izbę mieszkalną i ewentualnie z pomieszczeń przynależnych, jak przedpokój, łazienka itp. Za lokale dwuizbowe uważa się lokale, składające się oprócz pomieszczeń przynależnych, z jednego pokoju i kuchni.

(cdn.)

ORZECZNICTWO W PRZEDMIOCIE KSIĘGOWOŚCI

115.

KSIĘGI HANDLOWE ZAPROWADZONE WŚRÓD ROKU OPERACYJNEGO.

Ustawa o podatku przemysłowym nie zna podziału okresu podatkowego na części, jeśli chodzi o stosowanie stawki podatkowej do obrotu wykazanego prawidłowymi księgami handlowymi. Toteż brak prawidłowych ksiąg handlowych obejmujących cały okres podatkowy pozbawia płatnika prawa korzystania ze stawek podatku przemysłowego od obrotu, przewidzianych dla przedsiębiorstw prowadzących prawidłowe księgi handlowe.

NTA, 18 stycznia 1937, l. rej. 5919/34.

Z uzasadnienia. Brak prawidłowych ksiąg handlowych w początkowym okresie działalności przedsiębiorstwa przesądza w rozpoznawanej sprawie na niekorzyść podatnika prawo do ulgowej stawki podatkowej z art. 7 ust. 2 ustawy, ponieważ ustawa zastosowanie tej stawki uzależnia od wykazania się przedsiębiorstwa prawidłowymi księgami handlowymi. *Ustawa nie zna podziału okresu podatkowego na części, o ile chodzi o stosowanie stawki podatkowej...*

W odniesieniu do wymiaru podatku dochodowego zajął NTA analogiczne stanowisko w wyroku z d. 30 października 1936, l. rej. 7869/34 (ogłoszonym w wyciągu w OBP, 1937, nr 8, str. 126, jako okólnik Ministerstwa Skarbu z d. 3 marca 1937, LDV 20770/37).

W tym ostatnim wyroku NTA wypowiedział pogląd, że władza wymiarowa może pominąć przy ustaleniu dochodu podatkowego, dowód z ksiąg handlowych zaprowadzonych dopiero od drugiego półrocza roku operacyjnego a żądanie płatnika, by w tych warunkach dochód za pierwsze półrocze był ustalony na podstawie norm średniej zyskowności, a za drugie — na podstawie ksiąg — nie ma oparcia w ustawie o pod. doch., która nie przewiduje dzielenia okresu gospodarczego na dalsze podokresy.

Jednakże we wcześniejszym wyroku—z d. 6 listopada 1935, l. rej. 11032/32 NTA zajął odmienne stanowisko: „Oparcie pominięcia ksiąg na fakcie, że obejmują one tylko tylko część okresu gospodarczego, miarodajnego dla wymiaru podatku, nie jest uzasadnione... Przepis art. 13 ustawy o podatku dochodowym („Opodatkowaniu podlegają dochody osiągnięte w ostatnim roku kalendarzowym lub w ostatnim roku operacyjnym, względnie gospodarczym, poprzedzającym rok podatkowy") nie stoi na przeszkodzie ustaleniu dochodu osoby fizycznej drogą zliczenia sum dochodu uzyskanych w okresie rocznym w poszczególnych odcinkach tego okresu. Ten więc motyw pominięcia ksiąg handlowych skarżącego należy uznać za nietrafny" (OPA, 1938, poz. 2140).

Poruszonemu zagadnieniu poświęcimy specjalny artykuł.

ORZECZNICTWO W SPRAWACH UMÓW O PRACĘ I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

39.

MASZYNISTKA JAKO PRACOWNICA UMYSŁOWA.

Wykonywanie czystospisów na maszynie z rękopisu jest czynnością kancelaryjną uzasadniającą zaliczenie pracownika do kategorii pracowników umysłowych.

NTA, 14 stycznia 1938, I. rej. 5941/35.

Z uzasadnienia. Zakład Ubezpieczeń Społecznych we Lwowie orzeczeniem z 11 marca 1935 Nr 151852 uznał, że P. S., zatrudniona od 1 stycznia 1931 r. jako tzw. mundantka u adw. J. S. we Lwowie, podlega obowiązkowi ubezpieczenia, przewidzianemu w rozp. Prez. R. P. z 24 listopada 1927 r. (poz. 911 Dz. Ust.) o ubezpieczeniu pracowników umysłowych. Odwołania S. od tego orzeczenia Wojewoda Lwowski decyzją z 13 czerwca 1935 r. I. P. U. 3/163/2/35 nie uwzględnił i zatwierdził to orzeczenie, uznając je za uzasadnione w przepisie art. 3 pkt 6 powyższego rozporządzenia, przy czym zaznaczył, że przeprowadzonymi dochodzeniami stwierdzono, co poza tym odwoławca przyznał, że czynności P. S. polegają na sporządzaniu czystopisów maszynowych, a zatem są czynnościami kancelaryjnymi, uzasadniającymi uznanie jej za pracownicę umysłową.

Odwołania S. od powyższej decyzji Ministerstwo Opieki Społecznej orzeczeniem z 30 lipca 1935 r. Nr UO. 1-1347-5 nie uwzględniło i zatwierdziło ją jako ustawowo uzasadnioną z motywów, w niej przytoczonych. Zarazem podniosło Ministerstwo, że bezzasadnym jest zarzut odwołania, iż P. S. nie powinna podlegać obowiązkowi ubezpieczenia z tego powodu, że tylko 3 razy w tygodniu miała przychodzić do kancelarii adwokackiej S., w myśl bowiem art. 7 ust. 3 wspomnianego wyżej rozporządzenia pracownika, nie wykonywującego faktycznie czynności służbowych, uważa się za pozostającego w zatrudnieniu tak długo, jak długo służy mu od pracodawcy prawo do wynagrodzenia. Dalej podniosło Ministerstwo w związku z wywodami odwołania, że dla zaliczenia pracownika do kategorii pracowników umysłowych ma decydujące znaczenie zakres wykonywanych przez niego czynności, a nie decydują jego kwalifikacje lub wykształcenie — wprawdzie bez znaczenia jest również tytuł nadany pracownikowi, niemniej należy ubocznie zauważyć, że adw. S., twierdzący w swoich odwołaniach, iż P. S. nie jest tzw. mundantką, zgłosił ją jako mundantkę do ubezpieczenia, co wynika z załączonego do akt sprawy odpisu zgłoszenia o wstąpieniu do pracy.

Na powyższe orzeczenie wniósł adw. S. skargę do N. T. A., który rozważył, co następuje:

Nie jest sporne, że P. S. była w odnośnym okresie czasu zatrudniona u skarżącego na podstawie umowy o pracę, a skarżący kwestionuje w swej skardze uznanie wymienionej za pracownicę umysłową, wywodząc, iż przepisywanie referatów na maszynie, na której to czynności polegała praca P. S., nie podpada pod pojęcie czynności kancelaryjnych z pkt 6) art. 3 wymienionego na wstępie rozporządzenia.

Trybunał nie podzielił wywodów skarżącego w powyższej kwestii. *Przepisywanie referatów na maszynie tj. wykonywanie czystopisów w kancelarii adwokackiej jest bowiem właśnie jedną z typowych czynności kancelaryjnych*, przy czym, w związku z wywodami skargi zaznaczyć należy, że

wbrew zapatrywaniu skarżącego przepisywanie to, wymagając, — jak w ogóle pisanie—pewnych czynności mechanicznych, łączy się z przeważającą nad tymi czynnościami pracą umysłową. W szczególności praca ta polega na odczytywaniu rękopisu i zaznajamianiu się z jego treścią, orientowaniu się co do odpowiedniego dla odnośnego pisma układu, oraz na nadaniu takiego układu i odpowiedniej zewnętrznej formy wykonywanemu czystopisowi.

Trybunał nie uwzględnił również podniesionego w skardze zarzutu wadliwości postępowania, której skarżący dopatruje się w tym, że nie został przeprowadzony dowód z przesłuchania P. S. na okoliczność, jakie poza tym czynności spełniała ona w kancelarii skarżącego. Skoro bowiem nie jest sporne, że wymieniona wykonywała w kancelarii skarżącego czystopisy maszynowe, które to czynności same podpadają już pod pojęcie czynności kancelaryjnych w rozumieniu pkt 6 art. 3 powołanego wyżej rozporządzenia, to w tych warunkach zbędne było przesłuchiwanie P. S, okoliczność bowiem, czy pełniła ona w kancelari skarżącego inne jeszcze czynności, czy też czynności takich, jak twierdzi skarżący, nie pełniła,—nie ma w danym wypadku istotnego znaczenia.

Wobec tego Trybunał oddalił skargę. jako nieuzasadnioną.

OKÓLNIKI

OKÓLNIK MINISTRA SKARBU Z DNIA 11 KWIETNIA 1938 R.
L. D. I. 678 Praw/38

w sprawie wykonywania wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego — uchylających zaskarżone decyzje.

(Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 12 z 1938 r., poz. 325)

Według art. 89 prawa o Najwyższym Trybunale Administracyjnym władza, której decyzja została uchylona przez Trybunał, obowiązana jest wydać nową decyzję w tej sprawie w ciągu miesiąca od dnia doręczenia jej wypisu wyroku; władza w danej sprawie związana jest zapatrywaniami, zawartymi w uzasadnieniu wyroku.

Z zażaleń, wnoszonych do Pana Prezesa Rady Ministrów przez osoby, które uzyskały w Najwyższym Trybunale Admininistracyjnym wyroki, uchylające zaskarżone decyzje, wynika, że przepisy powyższe o wykonywaniu wyroków Trybunału nie zawsze są ściśle przestrzegane. Dlatego też przypominam o konieczności zachowywania przepisanego prawem terminu w ogóle, a tylko w przypadkach, wymagających uzupełnienia stanu faktycznego sprawy, termin ten może być przekroczony i tylko wtedy, gdy w ramach terminu jest rzeczywiście niemożliwe należyte przygotowanie stanu faktycznego dla danej sprawy.

Nadto zdarzają się przypadki wydawania nowych decyzyj, nie liczących się z uzasadnieniem wyroku; wywołuje to drugą skargę do Trybunału i ponowne uchylenie decyzji.

Dla uniknięcia w przyszłości podobnych przypadków — w uzupełnieniu okólników z dnia 12 czerwca 1929 r. L. D. I. 3414/1/29 o udzielaniu Najwyższemu Trybunałowi Administracyjnemu aktów władz administracyjnych oraz z dnia 14 kwietnia 1934 r. L. D. I. 2233/1/34 i z dnia 30 lipca 1934 r. L. D. I. 32610/1/37 o uchylaniu orzeczeń władz skarbowych przez Najwyższy Trybunał Administracyjny z powodu wadliwego postępowania — zarządzam:

a) aby w przypadkach, w których nowa decyzja ma spowodować ten sam skutek prawny, co decyzja uchylona projekt tej nowej decyzji podlegał wyższej z kolei aprobacie, bądź, jeśli pierwszą decyzję aprobował kierownik władzy II instancji, — projekt był przedstawiony w wewnętrznej drodze władzy wyższej instancji w celu uzyskania jej zgody na załatwienie.

Jeśli chodzi o sprawy podatkowe, rozstrzygane drogą orzeczeń Komisji Odwoławczej, przewodniczący tej Komisji w przypadkach, o których mowa, przedstawia projekt wniosku na Komisję Odwoławczą uprzednio Ministerstwu Skarbu do wglądu i wyrażenia zgody;

b) aby w przypadkach uchylenia przez Najwyższy Trybunał Administracyjny ponownej decyzji — były mi składane specjalne sprawozdania, umożliwiające przeprowadzenie w każdej poszczególnej sprawie dochodzeń urzędowych.

Za Ministra Skarbu:
(—) K. Morawski
odsekretarz Stanu

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU Z DNIA 22 KWIETNIA 1938 R.
L. D. V. 9420/2 38

w sprawie niedopuszczalności uzupełniania motywów orzeczeń instancyj odwoławczych przy podawaniu tych orzeczeń do wiadomości zainteresowanych przez władzę instancyjnie niższą.

(Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 12 z 1938 r., poz. 331).

Wyciąg

z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 16 lutego 1938 r.
I. rej. 3081/35.

— — — — — — — — — — —

Zaskarżone orzeczenie nie uwzględniło odwołania „dla braku podstaw prawnych". Jak widoczne z zestawienia treści tego orzeczenia z treścią jego intymatu, Urząd skarbowy, podając do wiadomości strony decyzję pozwanej władzy, uzupełnił tę decyzję dalszym uzasadnieniem, nie mającym oparcia w treści decyzji. W tym stanie rzeczy uznać należy, iż zachodzi istotna wadliwość postępowania, polegająca na błędnym zakomunikowaniu przez Urząd Skarbowy zaskarżonego orzeczenia. Toteż Trybunał już z tej przyczyny uchylił zaskarżone orzeczenie na zasadzie art. 84 p. 3 rozporządzenie Prezydenta R. P. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym poz. 806/32 Dz. Ust.

Za Dyrektora Departamentu:
(—) K. Janczewski
Naczelnik Wydziału

USTAWY, ROZPORZĄDZENIA I ZARZĄDZENIA

Dziennik Ustaw RP. Nr 31 z dn. 6 maja 1938 r.

Rozporządzenia Ministrów: Przemysłu i Handlu z dnia 27.4.1938 wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie ustalenia granicy terytorialnej morskiego portu rybackiego w Wielkiej Wsi (poz. 273); — Sprawiedliwości z dnia 29.4.1938 o zmianie taksy dla pisarzy hipotecznych (poz. 274).

Dziennik Ustaw RP. Nr 32 z dn. 7 maja 1938 r.

Ustawa z dnia 28 kwietnia 1938 o opłatach sądowych i stemplowych, związanych z przeniesieniem własności nieruchomości (poz. 276).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1938 o przejściowym unormowaniu postępowania w zakresie ubezpieczeń społecznych i opieki społecznej w związku ze zmianą granic wojewódzkich (poz. 280);

Rozporządzenia Ministrów: Przemysłu i Handlu z dnia 20 kwietnia 1938 o zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1932 o opłatach za legalizację narzędzi mierniczych (poz. 281); — Przemysłu i Handlu z dnia 22 kwietnia 1938 wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ustalenia punktów granicznych dla wywozu kurzych jaj za granicę (poz. 282); — Komunikacji z dnia 25 kwietnia 1938 wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany „Regulaminu przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach żelaznych (poz. 283).

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu Nr 12 z dn. 30 kwietnia 1938.

Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 26 kwietnia 1938 o wartości jednego grama czystego złota (poz. 322);

Okólnik Ministra Skarbu z dnia 11 kwietnia 1938 w sprawie wykonywania wyroków NTA — uchylających zaskarżone decyzje (poz. 325);

Okólniki Ministerstwa Skarbu: z dnia 26 kwietnia 1938 w sprawie skupu obligacyj i realizowania zapadłych kuponów 4 i 1/2% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej z 1927 r. (poz. 326); — z dnia 26 kwietnia 1938 r. w sprawie sporządzania sprawozdań o podatkach bezpośrednich, opłatach stemplowych i daninach pokrewnych (poz. 327): — z dnia 23 kwietnia 1938 w sprawie rewizji celnej i walutowej w kolejowym ruchu podróżnych (poz. 328);—z dnia 14 kwietnia 1938 w sprawie stosowania pozwoleń przywozu do towarów pochodzących z Australii i Nowej Zelandii (poz. 329); — z dnia 14 kwietnia 1938 w sprawie stosowania do towarów pochodzących z Irlandii stawek kolumny i taryfy celnej (poz. 330):—z dnia 22 kwietnia 1938 w sprawie niedopuszczalności i uzupełniania motywów orzeczeń instancji odwoławczych przy podawaniu tych orzeczeń do wiadomości zainteresowanych przez władzę instancyjnie niższą (poz. 331): — z dnia 27 kwietnia 1938 r. w sprawie przyrządów i odczynników w rozlewniach esencji octowej i octu z esencji octowej (poz. 332).

KALENDARZ PODATKOWY

W maju 1938 r. płatne są następujące podatki:

Do 5 maja 1938 r. — podatek od energii elektrycznej pobrany przez sprzedawcę w czasie od 16 do 30 kwietnia 1938 r.

Do 7 maja 1938 r.—podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych przez służbodawcę w kwietniu 1938 r.

Do 20 maja 1938 r. — podatek od energii elektrycznej pobrany przez sprzedawcę w ciągu pierwszych 15 dni maja 1938 r.

Do 25 maja 1938 r. — zaliczka miesięczna w wysokości podatku od obrotu osiągniętego w miesiącu kwietniu 1938 r. przez a) przedsiębiorstwa handlowe I i II kate-

gorii świadectw, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, b) przedsiębiorstwa przemysłowe I, II, III, IV i V kategorii świadectw, prowadzące prawidłowe księgi i c) spółki akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółdzielnie, a nadto inne przedsiębiorstwa, które są obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia.

Do 31 maja 1938 r.—podatek przemysłowy od obrotu za rok 1937 przez wszystkie przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe oraz zajęcia przemysłowe i samodzielne wolne zajęcia zawodowe, o ile nakaz płatniczy został doręczony do dnia 1 maja (włącznie) 1938 r. W razie doręczenia nakazu po dniu 1 maja 1938 r. termin płatności upływa z 30 dniem po doręczeniu nakazu.

Ponadto płatne są zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminami płatności w maju 1938 r. oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności w maju 1938 r.

PORADNIA

310. *A. F. R.*

1. **Przedsiębiorstwo przemysłowe VIII (VII i VI) kateg., które, jak w Pańskim przypadku, sprzedaje swoje wyroby bezpośrednio z samego zakładu przemysłowego,** opłaca podatek od obrotu w wysokości 1,5%.

Pobierana zaliczka na podatek obrotowy przy uboju każdej sztuki podlega potrąceniu z rocznej należności z tytułu tego podatku.

2. Komisant opłaca podatek obrotowy od prowizji w wysokości 6%. W opisanych warunkach zachodzi stosunek komisu również w rozumieniu przepisów ustawy o pod. przem., jeżeli może Pan udowodnić ten stosunek umową lub korespondencją.

3. Zgodnie z art. 54 ustawy o spółdzielniach (DURP, 1934, poz. 495), w bilansie wolno wykazywać udziały tylko w sumie rzeczywiście na nie wpłaconej. Nie można więc przed całkowitą wpłatą zadeklarowanego udziału uznać Rku Udziałów za całość tego udziału, chociażby za różnicę miał być jednocześnie obciążony Rk Udziałowców.

4. Nie znając szczegółów umowy, wiążącej „agenta" z firmą, i sposobu wykonywania przezeń przemysłu, nie możemy ocenić, czy zachodzi stosunek pracy najemnej, czy pośrednictwa handlowego, a w ostatnim przypadku — czy agent wykonywa swoje funkcje jako osobiste zajęcie przemysłowe, czy też prowadzi biuro pośrednictwa handlowego.

311. *Młyn Parowy A.N.C, Radzyn P.*

1. **Motor ma wartość bilansową 24.000 zł. Odpowiednia suma dotychczasowych odpisań na zużycie (fundusz amortyzacyjny) — 2640 zł. Głowica motoru uległa pęknięciu Zastąpienie jej nową kosztowało 6.000 zł.**

Jak należy zaszłość księgować? Czy koszt zastąpienia głowicy jest potrącalny pod kątem widzenia ustawy o podatku dochodowym?

Istnieje możliwość dwóch rozwiązań

I Ma Rachunek Kasy — 6000, Wn Rachunek Funduszu Amortyzacyjnego—2640, Wn Rachunek Kosztów Ogólnych — 3360 za zastąpienie głowicy motoru.

Innymi słowy, koszt zastąpienia głowicy pokrywamy przez obciążenie funduszu amortyzacyjnego całą kwotę dotychczasowych odpisań na zużycie motoru i przez obciążenie rku Kosztów Produkcji. Takie rozwiązanie jest zgodne ze stanowiskiem judykatury NTA: „Zastąpienie zużytych

części składowych maszyn nowymi składnikami w celu utrzymania maszyny w stanie zdatnym do pracy przedstawia się jako uzupełnienie martwego inwentarza, względnie reparacja, a odnośny wydatek jako koszt handlowy" (18 maja 1932, l. rej. 6896/29). „Wydatki na nowe urządzenia potrzebne do zastąpienia urządzeń zużytych, nadają się do strącenia z przychodów o tyle tylko, o ile przewyższają wartość wzgl. część wartości starego urządzenia, zamortyzowaną przez dokonane uprzednio odpisania na zużycie" (30 październik 1931, l. rej. 5161/29, zasada prawna).

Przy tym rozwiązaniu przedmiot wyremontowany odzyskuje książkowo swą pierwotną wartość nabywczą i podlega amortyzacji przez nowy okres licząc od chwili remontu.

II Wn Rachunek Kosztów Ogólnych, Ma Rachunek Kasy — 6000 zł. za remont maszyny.

Przy tym rozwiązaniu zastąpienie głowicy motoru traktujemy nie jako zastąpienie nowym urządzeniem urządzenia zużytego, lecz jako remont urządzenia, który winien być traktowany jako zwykły koszt eksploatacyjny (jeśli nie zachodzi wypadek, jak pożar, nieostrożność itp; straty na skutek takich wydarzeń judykatura NTA traktuje jako niepotrącalne). Takie rozwiązanie jest zgodne ze stanowiskiem NTA, że „wydatek na uzupełnienie inwentarza względnie jego reparację w celu utrzymania maszyny w stanie zdolnym do pracy, przedstawia się jako koszt handlowy czyli jako wydatek potrącalny w myśl art. 6 ustawy" (11 maj 1934, l rej. 4518/31).

Drugie rozwiązanie jest, zdaniem naszym, bardziej prawidłowe, albowiem zastąpienie głowicy nie jest inwestycją, lecz remontem starego urządzenia. Fundusz amortyzacyjny ulega zmianom w wypadku wydatków na nowe inwestycje, a nie z powodu kosztów remontu istniejących.

2. Inne pytania mają charakter tak ogólnikowy, że nie jest możliwe ich rozstrzygnięcie w Poradni. W sprawie udokumentowania utargów dziennych ob. wyrok NTA i glosę w OBP, nr 16, rb., str. 252.

312. *Stały abonent.*

Co do potrącenia składek na rzecz Pomocy Zimowej, ob. OBP, 1938, str. 74.

313. *Ch. B. K.*

1. **Wydatki administracyjne, odnoszące się do następnego roku,** stanowią tzw. **antycypacje czynne,** które podlegają zapisaniu na ciężar rku sum przechodnich. Saldo tego rku należy umieścić w inwentarzu i bilansie jako aktyw (por. OBP, 1938, str. 158 odpow, nr. 174). — Art. 247 Kod. Handl., który zabrania umieszczania w aktywach kosztów administracji ma, oczywiście, na względzie jedynie koszty administracyjne, związane z tym rokiem gospodarczym, za który sporządza się inwentarz końcowy.

2. **Podatek dochodowy nie podlega odliczeniu od dochodu, podlegającego opodatkowaniu** (art. 10 p. 5 ustawy). Sumę zapłaconego podatku dochodowego spółki z o. o. zapisać należy na ciężar rku podatków lub kosztów handlowych. Odnośna pozycja ulega dopisaniu do zysku bilansowego przy wyprowadzeniu zysku podatkowego.

Zysk spółki z o. o. podlega podziałowi między spólników po potrąceniu podatku dochodowego.

3. **O wysokości dopuszczalnego manka** decydują konkretne okoliczności: rodzaj towaru, forma sprzedaży itp. W razie wątpliwości władza powinna dopuścić dowód z biegłego. Usprawiedliwione manko podlega potrąceniu z przychodu jako strata.

4. **Prowadzenie księgi towarowej** nie jest konieczne. — **Wykazy utargu dziennego** stanowią w pewnych warunkach (wielka ilość drobnych transakcyj) dopuszczalny dowód (wewnętrzny) przy prowadzeniu również ksiąg nieuproszczonych (ob. glosę do wyroku NTA w OBP, nr 16, str 253).

5. **Przy sprzedaży gotówkowej oznaczenie w zapisie do ksiąg nazwiska odbiorcy** może być zaniechane, jeżeli nie jest znane lub z innych powodów

nie może być ujawnione (por. OBP., 1937, str. 490).

6. Przy sprzedaży na kredyt odbiorca powinien być należycie oznaczony, **nie wystarczy zatem ujawnienie w księgach jedynie nazwiska.**

7. **Składki na rzecz LOPP** nie podlegają strąceniu z przychodu, jako nie związane z jego osiągnięciem.

8. W razie **nabywania płynów w beczkach,** podlegających zwrotowi po ich wypróżnieniu, **nie należy księgować beczek** w księgach zasadniczych, ponieważ beczki nie wchodzą w skład majątku przedsiębiorstwa.

9. To samo dotyczy **worków po otrębach.** Koszt zwrotu worków obciąża rk kosztów handlowych lub towarów.

10. Również **pobranie towarów na własny rk należy księgować odrazu.** Jeżeli jednak odnośne zaszłości są rejestrowane w księdze pomocniczej, można ogólną sumę uwidocznić w księgach zasadniczych okresowo.

11. W sprawie **księgowania towaru, otrzymanego bez faktury,** ob. OBP. 1937, str. 278 i 695.

314. *Księgowy L. F.*

Podatek dochodowy należy obliczyć od łącznej sumy wynagrodzenia niezmiennego i prowizji (jeśli prowizja ma charakter wynagrodzenia stałego ale zmiennego).

315. *Bookkeeper.*

1. Jeśli dobrze Pana rozumiemy, błąd Pański polega na tym, że w 1936 r. rk kosztów handlowych nie został obciążony należnością T-wa Ubezpieczeń z tytułu składki za ten rok. Błąd ten, który spowodował wykazanie w 1936 r. większego zysku, nie będzie naprawiony przez zapisanie tej należności na ciężar rku kosztów handlowych w księgach za 1937 r. (które jeszcze nie są zamknięte), ponieważ wydatek ten, jako dotyczący r. 1936 nie może obciążać wyników za rok następny, i dlatego może być przez władzę skarbową dopisany do dochodu 1937 r.

2. Jeżeli w 1934 r. wskutek przeoczenia nie obciążono odbiorcy za dostarczony mu towar, należy uczynić to obecnie na dobro rku kapitału, nie zaś—rku strat i zysków (pomimo że wspomniany błąd doprowadził w 1934 r. do wykazania mniejszego zysku), ponieważ ze stanowiska ustawy o podatku dochodowym zyski i straty poszczególnych lat stanowią odrębną całość.

316. *M. A.*

Podatek dochodowy nie podlega wprawdzie dla celów podatkowych odliczeniu od przychodu, **stanowi on jednak gospodarczo obciążenie tego przychodu** i dlatego powinien obciążać rk kosztów handlowych. Dla księgowania kosztu podatku dochodowego można obrać moment upływu roku operacyjnego. Jest to koszt należący do danego roku operacyjnego, ale jeszcze nie poniesiony efektywnie. Należy tym kosztem obciążyć rk kosztów handlowych a uznać rk sum przechodnich.

317. *Rex.*

Prowadzenie księgi towarowej nie jest obowiązkowe. — Nie możemy, rzecz jasna, wiedzieć, czy skrupulatne zbadanie ksiąg może się dla Pana okazać groźne.

318. *H. Bl.*

Sądzimy, że w Pańskim konkretnym przypadku przeprowadzenie przez rk kapitału w r. 1937 różnicy powstałej wskutek mylnej wyceny remanentu przy zamknięciu ksiąg za 1936 r., nie powinno być kwestionowane. Jednakże zamknięcie za r. 1937 winno być prawidłowo skorygowane.

319. *J. T.*

Opisana usterka (formalna) nie może mieć jako nieistotna wpływu na ocenę prawidłowości prowadzonych przez Pana ksiąg.

320. *Toruń.*

Świadectwo przemysłowe powinno być, pod groźbą kary, wykupione przed rozpoczęciem działalności przedsiębiorstwa. Sankcja karna nie jest zależna

od tego, czy wszystkie czynności ujawniono w księgach. Zresztą, prowadzenie księgowości „wstecz", np. w kwietniu (po wykupieniu świadectwa) za marzec, jest dostatecznym powodem do dyskwalifikacji ksiąg.

Świadectwo może opiewać na imię i nazwisko jednego ze spólników z dodatkiem: „i s-ka".

321. *M. K. R. Gdynia.*

Stanowisko Ubezpieczalni jest zgodne z prawem. Ubezpieczony powinien sam zgłosić roszczenie o przysługujące mu świadczenia, pod rygorem przedawnienia.

322. *Księgowy R. B.*

Zob. odpowiedź dla B. R. Łódź, OBP, rb., str. 287, odpowiedź 284.

323. *L. G. IV.*

1. Przy łącznej kwocie wynagrodzeń za cały rok, wynoszącej zł 4145 — stawka podatkowa wynosi 5,2% (poz. 22). Jeżeli nikt z pracodawców nie potrącał podatku ze względu na to, że wynagrodzenie w stosunku rocznym nie przekraczało w żadnym przypadku 1500 zł, pracownik powinien po upływie roku uiścić cały podatek, zgodnie z art. 45 ustawy o pod. doch. (ob. artykuł OBP, rb., nr 14, str. 213 i n.).

2. Zgodnie z art. 17 ustęp ostatni RPR o ubezp. prac. um., Minister OS może wprowadzać udzielanie świadczeń z powodu braku pracy dla osób, których zarobek obniżył się znacznie z powodu utraty jednego lub więcej z kilku posiadanych zajęć, uzasadniających obowiązek ubezpieczenia.

W zasadzie zatem **zmniejszenie zarobku wskutek utraty jednego zajęcia nie uzasadnia prawa do zasiłku.**

324. *Ch. N.*

Zwrot towaru należy zapisać w 1938 r. **na ciężar rku sprzedaży,** zmniejszając w ten sposób obrót podatkowy tego roku. **„Zwroty towarów ulegają wyłączeniu** z podstawy opodatkowania w myśl art. 5 ust. ost. ustawy o p. p. **bez względu na to, czy są związane z transakcjami, dokonanymi w bieżącym roku podatkowym, czy też z transakcjami, pochodzącymi z lat poprzednich"** (wyrok NTA. l. rej. 237/34, OPA. poz. 1146). — Nie wiemy, czy udzieli PP. bonifikaty w r. 1937, w którym towar został wysłany odbiorcy, czy też w r. 1938, w którym nastąpił również zwrot towaru. W pierwszym przypadku suma zbonifikowana podlegała odliczeniu od obrotu już w 1937 (wobec tego przy księgowaniu zwrotu towaru w 1938 r. należy obciążyć rk sprzedaży zredukowaną wartością towaru): W drugim przypadku udzielenie w r. 1938 bonifikaty, dotyczącej transakcji ubiegłego roku, nie miałoby wpływu na wysokość obrotu podatkowego w r. 1938 (por. wyrok NTA l. rej. 777/33, OPA. 1350), wobec czego zwrócony towar powinien być — po wystornowaniu bonifikaty — księgowany na ciężar rku sprzedaży podług cen początkowych.

325. *Księgowy S. K.*

Lokal wynajęty dn. 1 maja 1937 r. podlegał w tej dacie ustawie o ochr. lok. Zawarty w umowie roczny termin trwania najmu nie wiąże lokatora, wobec czego lokal i po 1 maja 1938 r. podlega ochronie.

326. *Tartak Parowy.*

Ustawy o pod. doch. i pod. przem. nie przewidywały przedawnienia wymierzonych podatków. **Pięcioletni termin przedawnienia, ustanowiony w OP, liczy się, o ile chodzi o podatki wymierzone przed jej wejściem w życie, od dn. 1.I.1936 r.** (art. 212 OP.).

327. *M. Białystok.*

1. Zgodnie z § 44 rozp. wyk. do ustawy o pod. przem. **samochód, z którego prowadzi się sprzedaż towarów,** wymaga wykupienia odrębnego świadectwa przemysłowego według rodzaju i znamion sprzedaży jak dla stałego zakładu handlowego. Możliwe jest uzyskanie indywidualnych ulg w zakresie kategorii świadectwa przemysłowego. Jeżeli sprzedaż z samochodu prowadzona jest w kil-

ku miejscowościach, zaliczonych do różnych klas, świadectwo przemysłowe nabywa się według ceny odpowiadającej miejscowości zaliczonej do najwyższej klasy (§ 44 rozp. wyk.).

2. **Przechowywanie towaru u ekspedytora i dysponowanie nim** nie wymaga wykupienia odrębnego świadectwa przemysłowego ani karty rejestracyjnej (ob. wyrok NTA, 1 maja 1935, l. rej. 5785/33, OBP, 1937, nr. 39, str. 601).

3. **Jeżeli skład łączy się bezpośrednio (przez sień) z przedsiębiorstwem,** nie ma obowiązku wykupienia karty rejestracyjnej. Skład nie może również być traktowany jako oddzielny, jeżeli znajduje się na podwórzu, w którego obrębie znajduje się przedsiębiorstwo (§ 53 rozp. wyk. do ustawy o pod. przem.).

328. *F. W. 36.*

1. Stanowisko władzy skarbowej jest uzasadnione. W myśl bowiem okólnika Min. Skarbu z dnia 21 maja 1928 r. L. D. V. 3612/4, **„celem udowodnienia eksportu (nasion)** poszczególne firmy winny poza dowodami wymienionymi w § 16 rozp. wyk. do ustawy o pod. przem. **przedstawić analizy Stacji Oceny Nasion,** poświadczone przez odnośne Towarzystwa Rolnicze, że wyniki tych analiz kwalifikują nasiona, jako odpowiadające wymaganiom rynków zagranicznych". Jest to warunek specjalny, do którego wprowadzenia był upoważniony Minister Skarbu w myśl art. 39 ustawy o pod. przem.

2. O ile samochód został istotnie sprzedany z powodu zużycia, **strata powstała przy sprzedaży** jest potrącalna. Albowiem w tych warunkach strata jest w istocie swojej zużyciem, ujawnionym w roku sprzedaży.

3. W opisanych przez Pana warunkach **saldo kredytowe kasy** kupca jednoosobowego może być wytłumaczone. Judykaturę NTA w sprawie salda kredytowego kasy przytaczaliśmy wyczerpująco na łamach OBP (ob. str. 480 i n., 157 i n., 155, r. 1937).

4. **Samochód nabyty w grudniu 1936 r. może być jednorazowo spisany na straty w tymże roku.** O ile przedsiębiorstwo z tego prawa nie skorzystało, nie może spisać wartości samochodu w r. 1937. Pozostaje jedynie droga amortyzacji.

5. Ulgi dla nabywców pojazdów mechanicznych dotyczą tylko osób fizycznych. Jednakże firma jednoosobowa winna być traktowana jako osoba fizyczna. Osoby, które nabyły pojazdy w czasie od 1 kwietnia 1936 do 1 stycznia 1938, ubiegające się o ulgę w podatku dochodowym powinny złożyć podanie przed uprawomocnieniem się wymiaru podatku dochodowego na r. pod. bezpośrednio następujący po roku, w którym należność za nabyty pojazd została całkowicie uiszczona (art. 4 Dekretu 1936 p. 294).

Wszelkie zapytania do poradni kierować należy pod adresem Redakcji Orzecznictwa Buchalteryjno-Podatkowego, Warszawa, Zielna 12 m. 7.

Skorowidz rzeczowy

---

*) O—oznacza: dział „Orzecznictwo", Ok—dział „Okólniki", P—dział „Poradnia".
**) Liczby oznaczają stronice.

Wydawca: Księgarnia Prawnicza, Warszawa, Senatorska 8

Redakcja: Warszawa, Zielna 12 m. 7, tel. 245-31

Administracja: Warszawa, Senatorska 8, tel. 516-50

Konto P. K. O. 22.308 — Przekaz rozrachunkowy Nr. 176 — Rękopisów nie zwraca się

Prenumerata wraz z przesyłką zł. 1.50 miesięcz., 4.50 kwart., 9.— półrocz., 18 rocznie

Ceny ogłoszeń: 1 str. zł. 200—$^1/_2$ str. zł. 100—$^1/_4$ str. zł. 50—$^1/_8$ str. zł. 25

Redaktor odpowiedzialny: **Józef Filip Hoppenfeld** Druk. Wydawnicza, Warszawa, Kacza 15